

In het hele land zijn bijna 300 vrijwilligers (kaderleden) voor Ypsilon actief. In deze rubriek berichten zij over interessante activiteiten en belevenissen in hun regio. Zin in kaderwerk? Neem contact op met uw regio of het landelijk bureau.

→ www.ypsilon.org/regio

GGZ+ SYMPOSIUM: HIGH & INTENSIVE CARE

Begrip hebben is iets anders dan begrijpen

Mieke Dorleijn kent het belang van het betrekken van familie bij de zorg van twee kanten. Ze is SPV én moeder van een dochter met een psychotische aandoening. Op het symposium 'High en Intensive Care - De nieuwe standaard' is ze naast spreker ook gretig luisteraar.

Er waren problemen rondom de behandeling van onze dochter op de gesloten afdeling. De vraag of ik soms wilde dat de behandelaar de wet zou overtreden werd ons voorgelegd. Het leek ons als betrokken ouders helemaal niet nodig om wie dan ook tot wetsovertreding aan te zetten, we wilden alleen maar uit een impasse komen. Een radeloos makende impasse.

Via Ypsilon kwam ik in het bezit van het werkboek over *intensive care* in de psychiatrie. Door de heldere richtlijnen daarin konden we een moeizame samenwerking ombuigen naar een wat constructiever beleid.

Aan Frits Bovenberg, een van de auteurs van dit werkboek, meldde ik dit positieve effect. Of ik er iets over wilde vertellen op het symposium.

Te veel en te vaak hoorde ik verhalen van gelijke strekking op de Ypsilonavonden, tijdens de psycho-educatie en op de bijeenkomsten van de eerste psychosegroep. De kans om namens alle mensen achter die verhalen op te treden mocht ik niet laten lopen. Al zag ik er tegenop om als naastbetrokkene mijn eigen - inmiddels voormalige - beroepsgroep toe te spreken.

Moreel besef

Ik vertelde over onze betrokkenheid als ouders, tijdens een eerdere periode van separatie in de jeugdpsychiatrie en hoe goed die gewerkt had. Ik hoopte de zaal te overtuigen van het nut van samenwerking met en participatie van ouders, partners of naastbetrokkenen. Na mijn optreden zat ik ogelucht in mijn stoel en luisterde naar de sprekers. Enkelen raakten me bijzonder.

Petra van Dam, nog even lid van de raad van bestuur van Arkin, Amsterdam, vertelde over de vele en onverwachte bezoeken van de inspectie aan haar instelling na een tragisch incident. Ik vind het verheugend dat de inspectie er een serieuze taakopvatting op na houdt. Het motto

'een zieke patiënt laat je niet alleen' lijkt geen holle frase.

In de bestuurskamer van Arkin hangt een tekening van de betrokken patiënt, vertelde Van Dam. Een oprechte en ontroerende poging om met een blik op deze tekening tot dagelijks moreel besef aan te zetten?

Bram Berkvens is de enige ervaringsdeskundige deelnemer. Zijn presentatie leidt tot maar één wens: meer ervaringsdeskundigen aan het werk!

Het optreden van actrice én SPV Iris de Vries was indrukwekkend. Een intense uitbeelding van een psychose vanuit de beleving van een patiënte. Het raakte aan mijn eigen verdriet. Het lijden zo involgend weergegeven. De angst, de reddeloosheid, de achterdocht en het totaal overspoeld worden. Onvergetelijk.

Tijdens de lunch zoek ik de saxofonist op die het optreden van De Vries onder-

steunde met prachtige muziek.

Even praten met iemand buiten de psychiatrie, dacht ik. Lachend onthult deze muzikant dat-ie ook psychiater is!

Ziekmakend systeem

's Middags leid ik (in mijn rol van familielid) een workshop voor hulpverleners. De - soms wat overtrokken - stellingen zijn gericht op het betrekken van familie. Het ziekmakende systeem en de lastige familieleden ontbreken niet. Tot die laatste groep zullen ze mij ook vast rekenen.

Ik begrijp dat het niet altijd gemakkelijk is om samen te werken. Ik heb dat als SPV zelf ook meegemaakt.

Toen had ik ook wel eens verzuchtingen maar ik haalde adem en zette soms mopperend en tobend door omdat ik *dacht* dat het altijd de moeite waard was.

Nu beide kanten van de toonbank me

bekend zijn, weet ik dat het altijd de moeite waard is.

Begrip hebben is niet hetzelfde als begrijpen. Het zijn verschillende dimensies. Als we bereid zijn de handen naar elkaar uit te strekken over die scheidingsbalie heen, valt er veel te winnen voor alle partijen. Hoopvol gestemd vertrek ik naar huis.

Mieke Dorleijn

Werkboek HIC - High en intensive care in de psychiatrie. Uitgeverij De Tijdstroom, 2013. ISBN 9789058982353. Prijs: € 25,-.

Donderdag 5 juni is er weer een symposium over HIC. Informatie: www.ggzplussymposium.nl

Maandag 7 april houdt Frits Bovenberg op de Ypsilonavond in Delft een presentatie over de ontwikkelingen rondom High en Intensive Care. Informatie: www.ypsilon.org/afdeling-delft